

[Pelle Voigt]

være i den situation, at de private investorer, som man henviser til i forslaget her, naturligvis vil holde sig langt væk, fordi økonomien og indholdet i sådan en indsats forudsætter, at der er lejere, som vil betale disse huslejer.

Folketinget har tidligere vedtaget et lige så latterligt forslag om en omdannelse af erhvervslejemål til beboelseslejemål på økonomiske vilkår, der har gjort, at der overhovedet ikke er kommet nogen projekter i gang af noget omfang, som vi har kunnet registrere her i Folketinget. Nu gentager man succesen med en snørklet lov, der oven i købet indebærer en underminering af ideerne om boligregulering og om det lejedes værdi. Det kommer der ikke noget godt ud af. Der kommer en del ondt ud af dette angreb på det lejedes værdi, men projekter, arbejdspladser og byfornyelse kommer der ikke ud af dette forslag, som da heldigvis er en tidsbegrænset forsøgsordning.

Vi synes, at det er en anelse beskæmmende for Folketinget, at man i denne sag i så lang tid har ladet sig drive rundt af boligministerens fikse idé på dette her område og har brugt tid og kræfter på et projekt, som alligevel under ingen omstændigheder vil lykkes i det virkelige liv, men det er altså sket. Det har i vid udstrækning lammet boliglovgivningsarbejdet i Folketinget, at forhandlingerne har drejet sig om denne fikse idé, som kun er blevet gennemført, fordi den i sidste øjeblik blev trukket ud af de boligpolitiske forhandlinger i Boligministeriet og ført over i de såkaldte aktiveringsforhandlinger, til trods for at der ikke er et eneste element af aktivering i dette forslag.

Forslaget handler jo ikke på nogen måde om at aktivere dagpenge eller offentlige midler, men udelukkende om at prøve på yderst spinkle og skrøbelige vilkår at få nogle private investorer til at kaste midler ind i en byfornyelse, som staten i stadig stigende grad ønsker at trække snabelen ud af. Det er en skamplet, en lille svulst, på en i forvejen ikke særlig smuk og sammenhængende boliglovgivning, og Folketinget burde i stedet have anvendt den tid, som man har spildt på dette forslag, til at prøve at skabe en lille smule orden i det kaos af forskellige systemer, der efterhånden hersker på dette område.

I stedet har man altså valgt at lave en ny knopskydning, som vi kun kan sige det ene gode om, at den i løbet af forholdsvis kort tid

uden at have haft nogen egentlig virkning vil afgå ved en stille død.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var dog fantastisk, hvad man kunne høre fra hr. Pelle Voigt om alle disse her skræklige mishandlinger af lejerne på den ene side, og på den anden side lød det fuldstændig inkonsekvent, at der ikke vil komme noget ud af dette forslag, hverken arbejde eller byfornyelse. Men hvis der hverken kommer arbejde eller byfornyelse ud af dette forslag, så vil man ikke genere en eneste lejer.

Bortset fra det bygger dette her forslag på frivillighed. Hvis ejere og lejere er enige om at sætte en ejendom i stand og man er enig om, at den pris, det koster, skal kunne opkræves over huslejen, så synes vi, at det hverken er en underminering af lejeloven eller et spørgsmål om at sætte ideen om det lejedes værdi ud af spillet. Det sker på helt frivillig basis. Det kan vel ikke være meningen, heller ikke fra SF's side, at man skal have en centralistisk, bureaukratisk styring, hvis det ikke er for at tilgodese lejerne – og her skal lejerne altså være enige – men bare for styringens egen skyld.

Men jeg synes i og for sig, det var at bruge for mange ord. Hvis ikke der kommer noget ud af dette forslag i virkeligheden, er der ingen grund til at hidse sig op og skælde ud, for så generer man ikke nogen som helst.

Jeg er overbevist om, at der kommer arbejde ud af det, jeg er overbevist om, at vi kommer til at højne boligstandarden her i Danmark, og når det sker i frivillig enighed mellem lejere og ejere, så kan jeg ikke forstå, at Folketinget overhovedet skal blande sig.

Pia Gjellerup (S):

Hr. Pelle Voigts meget vrede ord overraskede også mig. Min og Socialdemokratiets vurdering af forslaget har ført til et lidt andet resultat, men jeg kan ikke rigtig forstå hr. Pelle Voigts meget vrede ord. Som fru Kirsten Jacobsen sagde, må man jo en gang imellem vælge, hvilket af to argumenter man vil lægge vægt på, når argumenterne udelukker hinanden. Enten skaber dette forslag en masse ondt, som hr. Pelle Voigt sagde det – underliggende kunne jeg forstå at det var ublu lejestigninger – og samtidig dermed vil det skabe noget godt, nemlig beskæftigelse; altså enten sker der på